

420.7
๑๕๙๗
๙.3

การศึกษาลักษณะนิสัยทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของ
กรมวิชาการและชุดของกรมสามัญศึกษา

ปริญญาบัตร

ของ

อิสรา สารงาม

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921 575, 391 5058

27 ก.ค. 2525

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิต

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2525

อธิการบดีเป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

89630

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันเลือกตั้งและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตรปรัชญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุมปฏิญานิพนธ์

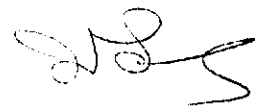
ประธาน

ดร.นพ. อุตพงศ์

กรรมการ

กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

ดร.นพ. อุตพงศ์

กรรมการ

ดร. ทัศนัย

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณาจารย์
ดร.ประพาศน์ พุทธิพิระภา และคณาจารย์สมสร วงษ์น้อย ในการให้
คำแนะนำและข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ตลอดจนทราวยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดย
ตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สำออง หิรัญบุรณะ พิเศษ ที่ได้กรุณา
ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์สายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ให้
ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ คุณประยงค์ วินิจจวน และครอบครัวที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการ
โรเนียวและจัดเรียง เข้าเล่ม

ขอขอบคุณ คุณสุจินต์ สารงาม ที่ได้ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ตลอดทั้งให้
ความช่วยเหลืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และเป็นที่ปรึกษาที่ดี
ตั้งแต่เริ่มวางแผนการวิจัย จนกระทั่งงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอเทอดทูนคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่ ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ
ให้กำลังใจจนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีโดยสมบูรณ์

อิสรา สารงาม

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	5
	ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	6
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	9
	ความหมายของการอ่าน	9
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย	11
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ	14
	เอกสารและงานวิจัยด้านเจตคติ	17
	การประเมินผลการอ่าน	18
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	22
	การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	22
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	23
	การหาคุณภาพของเครื่องมือ	25
	วิธีการรวบรวมข้อมูลและจัดทำกับข้อมูล	27
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	43
	กลุ่มตัวอย่าง	44
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	44
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	45
	การวิเคราะห์ข้อมูล	45
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	อภิปรายผล	47
	ข้อเสนอแนะ	52
	บรรณานุกรม	53
	ภาคผนวก	58

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	รายชื่อโรงเรียน และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสื่อการเรียน	23
2	ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และชุดของกรมสามัญศึกษา	33
3	ค่าสถิติพื้นฐานจากการสอบถาม เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และชุดของ กรมสามัญศึกษา	35
4	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ทั้งสองกลุ่มก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และชุดของกรมสามัญศึกษา	36
5	การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการและชุดของกรมสามัญศึกษา	38
6	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนกับหลังการเรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ	39
7	การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน กับหลังการเรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ	40
8	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนกับหลังการเรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา	41
9	การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลัง การเรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา	42

บทนำ

ปัจจุบันการสื่อสารได้ให้ความหมายและเข้าใจกันนั้นอาศัยภาษาเป็นสิ่งสำคัญบางแห่งภาษาที่ยอมรับกันว่าเป็นภาษาราชการซึ่งใช้กันแพร่หลายทั่วโลก และนับว่ามีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ คือ ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาและยังอยู่ในฐานะที่ต้องรับเอาความรู้ทางวิชาการจากประเทศที่เจริญแล้ว โดยอาศัยภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ไม่ว่าจะเป็นวิชาการในแขนงใด แม้ในชีวิตประจำวันก็อาจได้ประสบเห็นภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ก็จะเห็นได้จากภาษาอังกฤษที่ปรากฏเป็นชื่อสถานที่ร้านค้า สินค้า ยารักษาโรค สิ่งของ เครื่องใช้ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุโทรทัศน์ ฯลฯ

ในการศึกษาวิทยาการและความรู้ต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยการอ่านเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการอ่านจะช่วยให้เสริมความรู้ความถนัดของคนเราให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น ตามที่ เบคอน (Bacon, 1958 : 27) ได้กล่าวว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ (Reading maketh a full man) ซึ่งหมายความว่า การอ่านทำให้ผู้อ่านเต็มไปด้วยความถึก ความเข้าใจ และประสบการณ์เดิมที่สามารถนำไปใช้ในการสร้างความรู้เข้าใจในสิ่งใหม่ได้ นักการศึกษาหลายคนได้เน้นให้เห็นว่า การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา ผู้ที่อ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ตลอด จักว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง รัตนา ศิริพานิช (รัตนา ศิริพานิช 2522 : 56) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านจำเป็นต่อมนุษย์มาก ถ้าหากบุคคลใดอ่านหนังสือไม่ออก จะไม่มีความก้าวหน้าทางวิชาการเลย เพราะการเรียนรู้ทุก ๆ วิชาไม่ว่าโรงเรียนจะต้องอาศัยความสามารถทางการอ่าน เมื่ออ่านไม่ได้ก็จะเกิดอุปสรรคประสบการณ์เดิมเหล่านั้นการเรียนรู้ กลายเป็นคนที่มีความรู้ที่แคบซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮาฟเนอร์ (Hafner, 1967 : 3) ที่ว่าการอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์

เพราะการอ่านเป็นการสร้างประสบการณ์พื้นฐานในอันที่จะช่วยให้มนุษย์รู้จักแก้ปัญหาและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ประเด็น มหาคันธ (ประเด็น มหาคันธ 2523 : 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญทางการอ่านไว้ว่า การเรียนไม่ว่าจะเป็นการเรียนในวิชาใดหรือในระดับใด การอ่านจึงมีความสำคัญต่อการเรียน ทั้งนี้เพราะเหตุว่า การจดบันทึก วิทยาการต่าง ๆ ซึ่งโดยปกติจะมีจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่ลักษณะของการบันทึกเสียง ซึ่งแม้กระทั่งความยุ่งยากของการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร การแสวงหาความรู้ต่าง ๆ จะจะเป็นการเรียนรู้อีกโดยตรง แต่ผู้เรียนก็จำเป็นต้องใช้วิธีการเรียนรู้โดยการอ่านเป็นส่วนสำคัญ จะเห็นว่าการอ่านเป็นรากฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ ถ้าหากเกี่ยวข้องกับวิชาที่พัฒนาการสื่อสารหรือทักษะทางการศึกษา ทางด้านความสามารถในการอ่านจะก่อให้เกิดการอ่านรู้อะไรเวลา และสำหรับการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ จะจำเป็นต้องมีความสามารถในการอ่านในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ เช่นเดียวกับการอ่านในโรงเรียนก็จะเรียนวิชาอื่นไม่ได้ด้วย ฮิลเดรธ (Hildreth, 1950 : 248) ได้กล่าวว่า ครูและผู้บริหารต้องให้ความสนใจความก้าวหน้าในการเรียนการสอนเด็กยากกว่าที่คนอื่นจะทำได้ เพราะเป็นสิ่งที่ต้องยอมรับกับโลกทั่วไปว่าความสำเร็จในการเรียนของเด็กนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน

จากความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษและการอ่านข้างต้น นักการศึกษาจึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา ในหลักสูตรจะประกอบไปด้วยบทเรียน เนื้อหา อุปกรณ์การสอน วิธีสอน ฯลฯ ส่วนรายละเอียดในด้านเนื้อหาบทเรียนจะบรรจุไว้ในแบบเรียน แบบเรียนที่ใช้ในแต่ละระดับจะแตกต่างกัน สำหรับในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1) แบบเรียนที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำไว้ได้แก่ สื่อการเรียนรู้ออกของกรมสามัญศึกษา ซึ่งโรงเรียนต่าง ๆ ใช้เป็นจำนวนมากกว่าสื่อการเรียนรู้ออกของกรมวิชาการ สร้างขึ้นโดยคณะกรรมการจัดทำสื่อการเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นแบบเรียนที่สร้างขึ้นมาใหม่ ในขั้นแรกนี้ จะใช้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพียงชั้นเดียว เท่านั้น หลังจากการสร้าง

สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ ยังไม่มีการศึกษาว่าสื่อการเรียนรูนี้จะส่งผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ความรู้ความหมายของ
หลักสูตรหรือไม่ และสื่อการเรียนรูกับสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษาจะส่งผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน แตกต่างกันหรือไม่

สิ่งที่ควรจะศึกษาถึง คือ เจตคติต่อวิชาที่เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่ง
ที่มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (ศรีสมร พงศ์อาวค 2522 : 11) ซึ่งสอดคล้องกับ
คำกล่าวของ บราวน์ และโฮลธแมน (ศรีสมร พงศ์อาวค 2522 : 40 - 51 อ้างอิง
มาจาก Brown and Holthman) ที่ว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับนิสัยและเจตคติใน
การเรียนน่าจะมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนมากกว่าตัวแปรบุคลิกภาพคนอื่น ๆ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า สื่อการเรียนรูของ
กรมวิชาการ จะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่านและ
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา ซึ่งโรงเรียนต่าง ๆ
นิยมใช้เป็นจำนวนมากหรือไม่ เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางในการสร้างและปรับปรุงสื่อการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษในชั้นต่อ ๆ ไป รวมทั้งจะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ
สอนโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้
สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียน
รูของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

5. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา กับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา

3. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

4. เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการจะดีกว่าเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

5. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา จะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

6. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา จะดีกว่าเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการจะแตกต่างจากนักเรียนที่ไม่ได้ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา

2. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะดีกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

3. ผลจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา จะดีกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

4. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในการปรับปรุงสื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหาร ครู ฯลฯ ได้พิจารณาถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้สื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ขอบเขตในการศึกษา

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษากว้างๆ นี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากว้างๆ นี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวนประมาณ 200 คน

ตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

- 1.1 โรงเรียนของกรมวิชาการ
- 1.2 โรงเรียนของกรมสามัญศึกษา

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

- 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.2 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ซึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

2. โรงเรียน หมายถึงโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

3. มนุษยสัมพันธ์ทางการอ่าน หมายถึงกระบวนการที่นักเรียนเข้าใจจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวที่นักเรียนแต่ละคนอ่าน

4. เจตคติ หมายถึง ทัศนคติ ความนึกเห็น ความรู้สึกเด่นเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลังจากการรับรู้ตลอดไป ดังนั้น พฤติกรรมที่เด่นอาจจะไม่ผ่านการวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยการแสดงออกให้เห็นได้ ในลักษณะความเชื่อ ทัศนคติ ความนึกเห็น ซึ่งสามารถวัดได้เป็นสามลักษณะคือ

4.1 เจตคติเชิงนิมิต เป็นการแสดงออกในลักษณะของความตั้งใจพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนิบสนุน ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ฯลฯ

4.2 เจตคติเชิงนิเสธ เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงข้ามกับเจตคติเชิงนิมิต เช่น ไม่ตั้งใจพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ทำด้วย ฯลฯ

4.3 เจตคติที่เป็นกลาง ๆ เป็นการแสดงออกในลักษณะที่ไม่เป็นทั้งเจตคติเชิงนิมิตและเจตคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลาง ไม่แสดงออกทางใดทางหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับเกลียดหรือชอบ เป็นต้น

ในการศึกษาเรื่องเจตคติครั้งนี้ ผู้วิจัยหาถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นการวัดในเรื่องการอ่านหรือเขียน อันเป็นความรู้สึกที่มีต่อวิชาดังกล่าว

5. สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ หมายถึงสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชุด Learning Kit ที่ใช้สำหรับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการจัดทำสื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สื่อการเรียนชุดนี้ประกอบด้วยเนื้อหา

ของวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร ตลอดจนจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
ไว้สำหรับการเรียนในวิชาหลัก 1 (อ.011) ควบกับวิชาเสริมทักษะ 1 (อ.021)

6. สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา หมายถึง สื่อการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ ที่กรมสามัญศึกษาได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแบบเรียนสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 สื่อการเรียนชุดนี้ประกอบด้วย
แบบเรียนต่าง ๆ ดังนี้

1. หนังสือ Get Set

2. หนังสือ Magie Sounds and Words (Book One)

หนังสือสองเล่มดังกล่าวไว้สำหรับการเรียนในรายวิชาหลัก 1 (อ.011) และ

3. หนังสือ Have Fun (Book One) ซึ่งเป็นแบบเรียนสำหรับรายวิชา
เสริมทักษะ 1 (อ.021) เพื่อใช้ควบคู่กับแบบเรียนรายวิชาหลัก 1 ในอันที่จะช่วยเพิ่มกิจกรรม
ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษให้ยิ่งขึ้น.

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความหมายของการอ่าน

นักวิชาการในด้านการศึกษาได้อธิบายความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ประเทิน มหาพันธ์ (ประเทิน มหาพันธ์ 2523 : 17) กล่าวว่า การอ่านหมายถึง

กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่การมองเห็นได้ กระบวนการในการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เมื่อเห็น เครื่องตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูด ถ้าหากไม่เข้าใจคำพูดนั้น จักว่าไม่ใช่อ่านที่สมบูรณ์ เป็นแต่เพียงส่วนหนึ่งของ การอ่านเท่านั้น ลักษณะของการอ่านที่แท้จริงได้แก่ การทำความเข้าใจความหมายของเรื่อง ที่อ่าน ความหมายทั้งกล่าวมีใช้ให้เกิดการจับอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านเท่านั้น หากขึ้นอยู่กับ การกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอดหรือจินตนาการของผู้อ่านเป็นสำคัญ การ เข้าใจความหมายของ ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่อ่านขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจโดยอาศัย ประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน การอ่านจึง เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย การ แปลความ การตอบสนอง การกำหนดความมุ่งหมาย และการจับความสัมพันธ์ของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ผู้อ่านเห็น จะกระตุ้นการทำงานของสมอง ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพและปริมาณของ ประสบการณ์ที่ผู้อ่านมีมาก่อน

ประพาสน์ พุทธิประภา (ประพาสน์ พุทธิประภา 2522 : 71 - 75) ได้ให้ ความหมายของการอ่านไว้ในบทความเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (On Oral Reading in TESOL) ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางจิตที่ซับซ้อน เพื่อที่จะให้ได้ความหมาย โดยการนำโครงสร้างคำไปสู่โครงสร้างแนว การอ่านเป็นกระบวนการแยกแยะความหมายจาก สัญลักษณ์ทางภาษาที่เร้าที่เร้ามาแล้ว ไม่ใช่การออกเสียงตามสัญลักษณ์

นอกจากนี้ แฮริส และ สมิธ (Harris and Smith. 1976 : 14) ได้ให้ ความเห็นว่า การอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดและ

ชาวตะวันตกระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนลงบนกระดาษ
ด้วยภาษา ซึ่งเป็นไปตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน ผู้อ่านก็พยายามอ่านเอาความหมาย
จากที่ผู้เขียนเขียนเอาไว้ ส่วนความสามารถในการเข้าใจความรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านนั้น
ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความคิดเห็นอันนี้สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ประเทิน
มหาพันธ์ แต่ แฮริส ได้เห็นว่า ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน หมายถึง ความคุ้นเคยกับ
ความคิดที่สำคัญ ๆ ของ เรื่อง และความรู้ทางภาษาของผู้อ่านเอง

เดอชองท์ (Dechant, 1967 : 11) ได้กล่าวว่า การอ่านไม่ใช่เพียง
ความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือการออกเสียงหรือการรับความหมายจากตัวหนังสือเท่านั้น แต่
ผู้อ่านจะได้รับการกระตุ้นจากตัวหนังสือและจะปรับความหมายของตัวหนังสือเหล่านั้นให้เข้ากับ
ความหมายที่ผู้อ่านมีอยู่แล้ว ดังนั้น การอ่านจึง เป็นการให้ความหมายแก่ตัวหนังสือมากกว่า
การรับความหมายจากตัวหนังสือ

ฟรีส (Fries, 1968 : 131) นักภาษาศาสตร์อีกคนหนึ่งได้ให้ความหมายของ
การอ่านว่า เป็นการตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูดและหัวใจของ
การอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ ส่วน แฮริส (Harris, 1970 : 3) ได้กล่าวถึง
ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือการแปลความหมาย

จากความหมายของการอ่านข้างที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า การอ่านก็คือการแปลความ
ของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ไร้แทนคำพูดให้ได้ความหมายอย่างสมบูรณ์ สิ่งสำคัญที่ช่วยให้เข้าใจ
ความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่อ่านก็คือ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจึงเป็น
กระบวนการที่มีพฤติกรรมเกิดขึ้น เพราะในการอ่านแต่ละครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีการรับรู้คำ เข้าใจ
ความหมายของสิ่งที่อ่าน เข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียนว่าต้องการสื่อความอย่างไร ผู้อ่านจะต้อง
คิดและปฏิบัติกริยาต่อสิ่งที่อ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

การอ่านมีความจำเป็นมากต่อการดำเนินชีวิตของคนเราทั้งในด้านการศึกษาค้นคว้า การประกอบอาชีพและการพักผ่อนหย่อนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาวิชาการต่าง ๆ ใน โรงเรียน ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงมีผู้สนใจศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการอ่านอย่างกว้างขวาง ผู้วิจัยได้อ่านเอกสารและศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับทางด้านการอ่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (สิทธิโชค วรรณสันติกุล 2514 : 64) ได้ศึกษาเรื่อง มโนภาพเกี่ยวกับตน (Self Concept) ความแตกต่างระหว่างตน (Self Discrepancy) และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พบว่า เด็กที่มีตนตามนิฐาน (Ideal Self) สูง มีความสามารถทางการอ่านดีกว่าเด็กที่มีตนตามนิฐานต่ำ และพบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงมีตนตามนิฐานสูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ จากผลการศึกษาชี้แสดงว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง มีความสามารถในการอ่าน ดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนต่ำ

พิมพ์พิศ ทวยเจริญ (พิมพ์พิศ ทวยเจริญ 2515 : 37) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ข้อผิดพลาดในการอ่านคำภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่ 2 ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา บรรณนิตร และปทุมวัน จำนวน 175 คน พบว่า ข้อผิดพลาดทางด้านโครงสร้างประโยคกับความหมาย ของศัพท์มีองค์ประกอบร่วมกันมากที่สุดในการอ่านคำภาษาอังกฤษ คือมีค่าสหสัมพันธ์ถึง .619 ส่วนข้อผิดพลาดด้านความหมายของศัพท์กับความ เข้าใจ เรื่องราวมีองค์ประกอบร่วมกันน้อยกว่า คือมีค่าสหสัมพันธ์ .48 และจากการศึกษาข้อผิดพลาดมากที่สุดในทุก ๆ ด้าน นิสิตกลุ่มสูงและ กลุ่มต่ำมีข้อผิดพลาดทางด้านโครงสร้างของภาษาน้อยกว่าข้อผิดพลาดทางด้านความเข้าใจและ

ความหมายของศัพท์ แต่ในลิตกลุ่มปานกลางมีข้อผิดพลาดทางคำโครงสร้างของภาษามากกว่า ข้อผิดพลาดทางคำความเข้าใจและความหมายของศัพท์ ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ความผิดพลาดทางการอ่านมีสหสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่

สุธรรม ชาทะสิงห์ (สุธรรม ชาทะสิงห์ 2515 : 29) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง และความรู้ของศัพท์ภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านเอาความของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จำนวน 315 คน ปรากฏผลดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางโครงสร้างและทางศัพท์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านสูง และมีความสามารถในการอ่านคำ มีความสามารถทางโครงสร้างทางกัน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและมีความสามารถในการอ่านคำ มีความสามารถทางศัพท์ทางกัน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านคำ มีความสามารถทางโครงสร้างและทางศัพท์รวมกัน แยกทางกัน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านคำ ก่อนคำตามถูกในเรื่องของ Articles, Nouns, Pronouns, Tense, Modifiers, Prepositions, Question, Answers, Word order, Active Vocabulary, Passive Vocabulary. แยกทางกัน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ครูผู้สอนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจศัพท์และโครงสร้างของประโยค แล้วจึงช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

ถาวร สุมงคล (ถาวร สุมงคล 2510 : 77) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 จำนวน 569 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในวิทยาลัยครูนครราชสีมา วิทยาลัยครูมหาสารคาม และวิทยาลัยครูอุดรธานี ในปี 2509 โดยออกแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในเรื่องไวยากรณ์ คำศัพท์ และอ่านเอาใจความ ผลปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษด้านการอ่านเอาใจความอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

ถาวรณี ภูววรรณ (ถาวรณี ภูววรรณ 2515 : 43) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการเรียนวรรณคดีอังกฤษ โดยศึกษากับนิสิตปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2515 จำนวน 250 คน จากวิทยาลัยวิชาการศึกษาเจ้าพระยาพบว่า ความสามารถในการอ่าน ได้แก่ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่ออนุมาน มีความสัมพันธ์กับการเรียนวรรณคดีอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผจงกาญจน์ ท้าวทอง (ผจงกาญจน์ ท้าวทอง 2520 : 57) ได้ศึกษาองค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็ว ของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก จากวิทยาลัยครูเจ้าพระยา ผลของการวิจัยปรากฏว่า องค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเร็วแต่ละด้านคือ ความสามารถในการเข้าใจโครงสร้าง ความสามารถในการจับใจความสำคัญ และความสามารถในการอ่านข้ามคำมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือความสามารถในการอ่านเร็ว ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งสามด้านดังกล่าว และองค์ประกอบทั้งสามนี้ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านเร็ว 26.90285 ค่าก่อนนาคี โดยที่อัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผู้วิจัยอธิบายว่า นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอก
ภาษาอังกฤษที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วไม่ต่ำกว่า 8 ปี แล้วอ่านได้ด้วยความเร็ว
49.15999 คำก่อนาที โดยมีความเข้าใจ 58.53714 ยังนับว่าอ่านได้ช้า

สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2509 : 130) ทำการศึกษาเรื่อง
"ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนได้สำเร็จ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" พบว่าความเข้าใจ
คำศัพท์และเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปฐม นิคมานนท์ (ปฐม นิคมานนท์ 2514 : 125) ทำการศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่างความสามารถทางการอ่านกับการสร้างความคิดรวบยอดของ เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7
พบว่าความสามารถทางการอ่าน ซึ่งแยกเป็นความเข้าใจกับความเร็วในการอ่าน มีความสัมพันธ์
ทางบวกกับความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 คือ เด็ก
ที่มีความสามารถทางการอ่านสูง จะมีความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดสูงกว่าเด็กที่
มีความสามารถทางการอ่านต่ำ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในทางประเทศ

การริลโล (Carrillo 1957 : 1251 - 1252) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่
เกี่ยวข้องกับความสามารถทางการอ่านของเด็ก พบว่า

สิ่งแวดล้อมทางบ้านมีความสำคัญต่อความสามารถทางการอ่านของเด็กอย่างมาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจตคติของบิดามารดาที่มีต่อการอ่าน รวมทั้งความรู้สึกพึงพอใจใน
ความสำเร็จของตัวเด็กเองด้วย นอกจากนี้เขายังพบว่า การคัดลอกจนกว่าหนค คัดลอกจนกว่าหนค
และความปลอดภัยของเด็กในตอนคัดลอก ก็มีความสำคัญต่อความสามารถทางการอ่านของเด็ก
เด็กที่อ่านไม่ได้จะมีจะเป็นเด็กที่คัดลอกจนกว่าหนคในตอนคัดลอกตัวเล็กมาก หรือได้รับอันตราย

จากการคัดลอก

ไรเดน (Riden. 1959 : 205) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านของเด็กอายุ 8 ขวบ พบว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กจะสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมทางบ้านเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ผลการอ่านภาษาอังกฤษมีไผ่ผลเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นผลที่มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับสถานภาพหลายประการขึ้นอยู่กับสิ่งใดสำคัญ และมีอิทธิพลมากกว่ากัน ซึ่งผู้สอนจะต้องคำนึง

แรมเซย์ (Ramsey. 1961 : 211) ได้ศึกษาในเรื่องการอ่านโดยให้สัมพันธ์กับเรื่องคำศัพท์ สรุปว่า การเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องศัพท์มีให้หมายความว่าจะมีผลโดยตรงต่อการปรับปรุงการอ่านของนักเรียน เขาแนะนำปัจจัยอื่น ๆ เช่น การตั้งใจของครู และความสนใจของนักเรียนจะมีส่วนช่วยมากในการอ่าน

ไลเบอร์แมน (Leiberman. 1966 : 960 A) ได้ศึกษาเรื่องผลการสอนแบบตรงในการสอนศัพท์เพื่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อประเมินผลการสอน โดยใช้การสอนแบบเก่า (Conventional Instruction) ในการอ่านของนักเรียนเกรด 5 สองกลุ่มในโรงเรียนเอกชน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมสอนโดยใช้วิธีสอนแบบเก่า กลุ่มทดลองสอนโดยใช้ประสบการณ์ตรง ทั้งสองกลุ่มต่างได้รับการทดลองเป็นเวลา 14 สัปดาห์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสามารถในการอ่านและเข้าใจศัพท์เพิ่มขึ้น
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในด้าน concept เกี่ยวกับศัพท์สูงกว่ากลุ่มควบคุม
3. วิธีสอนแบบเก่ากับวิธีสอนแบบประสบการณ์ตรง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและศัพท์เพิ่มขึ้น
4. วิธีสอนแบบประสบการณ์ตรง จะเพิ่มระดับผลสัมฤทธิ์ในด้านคำศัพท์ของนักเรียน

เกรด 5

5. การสอน concept สามารถสอนได้ในชั้นเรียนเสมือนเป็นทักษะอย่างหนึ่งในการสอนศัพท์ และความเข้าใจ

ฮิลเลียร์ด (Hilliard. 1934 : 6) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการอ่าน พบว่ามีปัจจัยต่าง ๆ หกประการ ที่มีอิทธิพลต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ คือ

1. ทัศนศึกษา
2. การเข้าใจความหมายของศัพท์
3. อัตราความเร็วในการอ่าน
4. ความสามารถในการนำสิ่งที่อ่านไปใช้ได้
5. การเคลื่อนไหวริมฝีปาก และการอ่านออกเสียง
6. ความสามารถที่จะรวบรวมใจความ

อีแวนเนโก (Evannecho. 1974 : 315 - 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในเมืองวอชิงตัน บริติชโคลัมเบีย ในปี 1973 โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 118 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

โนเอท (Noeth. 1974 : 213 - 215) ศึกษาพบว่า การอ่านเป็นตัวแทนของผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยเพอดู (Paedue) พบว่าตัวแปรที่เป็นตัวแทนที่ดีมีห้าตัว เรื่องสำคัญดังนี้ คะแนนผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา คณะนี้ ความจำด้านภาษา (verbal memory) ความเข้าใจในการอ่าน ความสนใจในทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และผลงานการวิจัยแสดงให้เห็นว่า คะแนนของตัวแปรแต่ละตัวสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคแรกของนักศึกษาเท่ากับการใช้คะแนนของตัวแปรรวมกันทำนาย

เอกสารและงานวิจัยด้านเจตคติ

มอริส (ศรีสมร พุ่มสะอาด 2522 : 32) อ้างอิงมาจาก Morris) ได้ศึกษาถึงนิสัยและเจตคติในการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ผลจากการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนนิสัยและเจตคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ฮาสลาม และบราวน์ (Haslam and Brown. 1976 : 226) ได้ศึกษาผลของการสอนทักษะทางการเรียนที่มีต่อนิสัยและเจตคติในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนปีที่ 2 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 74 คน ซึ่งเรียนในโรงเรียนไฮแลนด์ (Highlands High School) พบว่า การแก้ไขและเปลี่ยนแปลงนิสัยและเจตคติในการเรียนให้ดีขึ้นนั้นมิได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

เออร์วิง (Irving. 1966 : 706 - 715) ได้ให้ความคิดเห็นว่า ก่อนที่จะให้การศึกษากับเด็ก ไม่ว่าจะเป็นวิชาใด ๆ ก็ตาม จะต้องศึกษาถึงธรรมชาติความต้องการและพื้นฐานของเด็กเสียก่อน จึงสามารถให้การศึกษากับเด็กได้ถูกต้อง เด็กจะเริ่มเรียนวิชาใด ๆ ได้ผลดี เขาจะต้องมีความชอบหรือมีเจตคติที่ดีต่อนั้น ๆ

นภาพร เมฆรักษานิช (นภาพร เมฆรักษานิช 2515 : 66 - 67) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยและเจตคติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า

1. นิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนไม่แตกต่างกัน

การประเมินผลการอ่าน

โดยเหตุที่การอ่านเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน ดังนั้น การประเมินผลการอ่านจึงจำเป็นต้องกระทำอยู่ตลอดเวลา กระทำเป็นระยะ การประเมินผลการอ่านทำให้ทั้งครูและเด็กได้ทราบความก้าวหน้าของตน ครูสามารถทราบได้จากการประเมินผลว่า การสอนของตนได้ผลหรือไม่ เด็กก้าวหน้าไปเพียงไร มีความบกพร่องในด้านใด ทางด้านตัวเด็กนั้น เด็กจะได้ทราบความก้าวหน้าและความบกพร่องของตน อันจะทำให้เด็กสามารถปรับปรุงแก้ไขการอ่านของตนได้ขึ้น

เกทส์ (Gates. 1953 : 356) ได้แบ่งชนิดของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้คือ

1. อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ หรือเก็บใจความโดยทั่ว ๆ ไป
2. อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
3. อ่านเพื่อศึกษาคำแนะนำต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือ เป็นต้น
4. อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะจบอย่างไร
5. อ่านเพื่อศึกษาว่าเรื่องที่อ่านดีหรือไม่ก็เพียงใด
6. อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องย่อเรื่อง โดยนำมาเขียนเสียใหม่
7. อ่านเพื่อเปรียบเทียบ

นอกจากนี้ เกทส์ (Gates. 1953 : 450 - 451) ยังได้กล่าวถึงการวัดผลความสามารถในการอ่านว่า ในการที่จะสร้างแบบทดสอบมาตรฐานเพื่อวัดความสามารถในการอ่านให้ได้ครบตามชนิดของการอ่านที่แบ่งไว้ข้างต้นนี้ เป็นเรื่องใหญ่และสิ้นเปลืองมากทั้งในค่าเวลาและเงินทอง ดังนั้นจึงควร เลือกรูปแบบเฉพาะชนิดที่สำคัญและพอที่จะเป็นตัวแทนของชนิดอื่น ๆ ได้ เช่น จากแบบทดสอบการอ่านของเกทส์ที่เรียกว่า Gates Basic Reading Test เขาได้สร้างข้อสอบเป็น 4 แบบคือ

- แบบ A เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือเก็บใจความโดยทั่วไป
- แบบ B เป็นการอ่านเพื่อทำนายผลของเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่แสดงนัยแฝงอยู่ ซึ่งมีได้บ่งกำหนดลงไปในเรื่องหาอย่าง เกินหลัก
- แบบ C เป็นการอ่านเพื่อรู้ หรือเพื่อความเข้าใจอย่างแท้จริงในสิ่งที่กำหนดให้มา
- แบบ D เป็นการอ่านเพื่อหารายละเอียดปลีกย่อยที่สำคัญ

ลอเรนซ์ และเฮเดน (สมศักดิ์ บุญสาธิต 2520 : 16 - 17 อ้างอิงมาจาก Lawrence and Hayden) ได้สรุปไว้ว่า เราจะสามารถประเมินผลได้ว่า ผู้อ่านมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด โดยดูจากความสามารถตามหลักดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ ในเรื่องราวที่อ่านได้
2. เข้าใจคำชี้แจงหรือสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้อย่างถูกต้อง
3. จดจำและสามารถบรรยายสิ่งที่ได้อ่านเป็นคำพูดของตนเองได้
4. ลำดับเหตุการณ์ของ เรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้อง
5. แยกได้ว่ารายละเอียดตอนไหนสำคัญ ตอนไหนไม่สำคัญ
6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือคำอธิบายประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับ เนื้อหาสำคัญตอนไหน อย่างไร
7. บอกได้ว่าประโยคไหนเป็นประโยคแสดง เนื้อหาสำคัญ (Topic Sentence) หรือใจความสำคัญของ เรื่องราวที่อ่าน (Main Ideas) คืออะไร
8. บอกได้ว่าเนื้อหา (Content) ของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับ เนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
9. แสดงข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่อ่าน ผู้เขียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา (Time) สถานที่ (Space) หรือต้นเหตุและผล (Cause-Effect) เป็นต้น

11. บอกได้ว่าอะไรคือ ความหมายที่ซ่อนเร้น (Connotations) หรือความหมายที่ไม่ได้แสดงไว้ตรง (Implied Meanings) ในบทความประเพณีวรรณกรรม

12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่อง (Tone) หรือให้อารมณ์ (Mood) อย่างไร

13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียน ซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ (Implied Purposes) ได้

14. บอกได้ว่าตอนไหนผู้เขียนใช้สัญลักษณ์ (Symbolism) ถ้อยคำเปรียบเทียบ (Figurative Language) หรือเครื่องมือทางภาษาอย่างอื่น ๆ (Other Subtle Language Devices) อย่างไร และมีความหมายอย่างไร

ชาวอเมริกัน (ชาวอเมริกัน 2520 : 134) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นพื้นฐานของปัญญา เราสามารถวัดการแสดงออกด้วยพฤติกรรมสามประการ คือ

1. การแปลความหมาย (Translation) คือ สามารถแปลความหมายของสิ่งต่าง ๆ ได้โดยแปลตามลักษณะและนัยของเรื่องราว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้องและใช้ได้สำหรับเรื่องราวนั้นโดยเฉพาะ

2. การตีความ (Interpretation) คือ สามารถจับความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อย ๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวแบบนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือ ความสามารถขยายความหมายและนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

ประเทิน มหาจันทร์ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 253) ได้ให้หลักเกณฑ์ที่ครูพึงยึดถือเป็นแนวทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจในการอ่านของ เด็กไว้ดังนี้

1. คำถามควรจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เด็กอ่านมากกว่าขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของเด็ก เด็กไม่ควรได้ใช้ประสบการณ์เพื่อตอบคำถามนั้น ๆ

2. ควรหลีกเลี่ยงการใช้คำถามประเภทที่จับผิดผู้อ่านหรือคำถามที่ลวงให้หลง
3. ภาษาที่ใช้ในคำถาม ควรเหมาะกับเนื้อหาของเรื่องราวที่ให้อ่าน
4. อย่าใช้คำถามประเภทที่ช่วยให้เดานึกถึงเรื่องที่เคยอ่านมาแล้วในอดีตมาตอบ
5. อย่าใช้คำถามประเภทที่ของเอาคำหรือข้อความในเรื่องที่อ่านมาตอบ
6. ควรใช้คำถามประเภทที่ผู้ตอบต้องใช้ข้อมูลที่ได้อ่าน

นอกจากนี้ ประเทิน มหาชนธ์ (ประเทิน มหาชนธ์ 2523 : 253) ยังได้กล่าวถึงประเภทของคำถามที่ใช้ในการตั้งคำถามเพื่อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน โดยแบ่งคำถามออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. คำถามเพื่อทดสอบข้อมูลที่เป็นจริง เป็นการทดสอบความสามารถที่จะระลึกจุดสำคัญบางจุดของเรื่อง หรือข้อมูลที่สำคัญ ๆ
2. คำถามเพื่อทดสอบการอนุมาน เป็นคำถามประเภทวัดความสามารถในการนำเอาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาสรุป เพื่อใช้ในการตัดสินใจข้อมูลต่าง ๆ นั้น ได้สมควรเอามาได้จากเรื่องหรือไม่ หากมีใครระบุไว้อย่างชัดเจน
3. คำถามเพื่อทดสอบศัพท์ เป็นคำถามประเภทวัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ซึ่งได้ให้ความหมายไว้ในเรื่องหรือไม่
4. คำถามเพื่อทดสอบความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจเรื่องราวหรือไม่ หรือทำความเข้าใจคำศัพท์ที่เจอไม่เคยรู้จักความหมายมาก่อน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวิธีการสุ่มดังนี้

1. สุ่มโรงเรียนโดยจำแนกตามกลุ่มโรงเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มโรงเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา ประเภทละ 3 โรงเรียน
2. สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนในครั้งแรกดังปรากฏในตารางที่ 1

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียน และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสื่อการเรียน

สื่อการเรียนที่ใช้	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน
กรมวิชาการ	โรงเรียนสาธิตปทุมวัน	48
	โรงเรียนวัดบวรเมศ	30
	โรงเรียนบดินทรเดชา	46
กรมสามัญศึกษา	โรงเรียนสาธิตปทุมวัน	47
	โรงเรียนสายน้ำผึ้ง	39
	โรงเรียนสมอวิลราชธานี	42
รวม		252

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสร้างขึ้นโดยยึดหลักสูตรใหม่สำหรับวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ข้อเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาที ซึ่งมีวิธีการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรใหม่สำหรับวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของกระทรวงศึกษาธิการ

- 1.2 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร
- 1.3 สร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร
- 1.4 ให้ครูที่สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตรวจสอบในด้านการครอบคลุมเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิท่านวัดผลและภาษาอังกฤษตรวจสอบความกำกวมของภาษา การเน้นคำตอบ การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับระดับชั้นของเด็ก ฯลฯ

ตัวอย่างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

Jean works in an office. Every morning she gets up very early and walks to her office.

(O) How does Jean go to the office ?

- A. on foot
- B. by bus
- C. by car
- D. by train

จากตัวอย่างข้อ (O) จะเห็นว่าข้อเลือกข้อ A เป็นคำตอบที่ถูกต้อง

2. ^Xแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกรักของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับเจตคติ ตลอดจนแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีผู้สร้างขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้นิยามปฏิบัติการของคำว่าเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 เลือกวิธีการสร้างแบบสอบถามตามมาตราวัดเจตคติของลิเคอร์ต

(Likert Attitude Scale) ลักษณะแบบสอบถามจะกำหนดข้อความสำหรับถามความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษว่าผู้ตอบจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเพียงใด โดยกำหนดช่วงความคิดเห็นเป็น 5 ช่วงคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2.3 รวบรวมข้อเขียนที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งได้จากการสารและแบบทดสอบวัดเจตคติต่าง ๆ

2.4 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวัดผลตรวจสอบข้อความต่าง ๆ ว่าใช้ภาษาแจ่มชัดเพียงใด ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วผู้วิจัยนำข้อเสนอนี้ต่าง ๆ มาปรับปรุงแก้ไขข้อความต่าง ๆ

ตัวอย่างแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
(๐) วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้คนมีเหตุผล					
(๐๐) วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้คนมีความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์					

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของ เครื่องมือแบ่ง เป็น 2 ประเภทคือ

1. การหาคุณภาพของ แบบทดสอบวัดเจตคติที่ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 110 คน แล้วนำคำตอบของนักเรียนมาวิเคราะห์

1.1 เพื่อหาความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ ของ จุง เทห์ฟาน ผู้วิจัยเลือกคำถามเฉพาะข้อที่มีความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป โดยใช้ข้อสอบที่คัดเลือกตามเกณฑ์ดังกล่าว จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมี

ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง	.24 - .80
ค่าความยากง่ายเฉลี่ย เท่ากับ	.57
ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง	.23 - .85
ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย เท่ากับ	.58

1.2 เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) สูตรที่ 20 และหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ	.876
ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด เท่ากับ	.874

2. การหาค่าคุณภาพของแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยนำแบบสอบถามไปสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 120 คน เพื่อหา

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของข้อความ โดยการวิเคราะห์ค่าถ่วงเป็นรายข้อ ใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ แบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วพิจารณาเลือกข้อความที่มีค่าอัตราส่วนวิกฤตที่ (t) ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปนำมาเป็นข้อความที่ใช้ได้ ซึ่งได้ข้อความทั้งหมด 30 ข้อความ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร โคเอฟิซิเียนต์ อัลฟา (Coefficient Alpha) และหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ	.831
ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด เท่ากับ	1.905

วิธีการรวบรวมข้อมูลและจัดกระทำกับข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษที่มีอยู่ประจำภาพแล้ว สอดกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการเรียนรู้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ เป็นการ Pre-test เพื่อทราบระดับความสามารถทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

1.2 เว้นระยะเวลาไว้ 1 ภาคการเรียน เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนของภาคการเรียน ซึ่งใช้สำหรับการเรียนทั้งสองกลุ่มแล้ว

1.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน สอดกับนักเรียนกลุ่มเดิมอีกครั้งหนึ่ง เป็นการ Post-test

1.4 ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การตรวจให้คะแนนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ อ่านนักเรียนตอบถูกต้องให้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0

2.2 แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ให้คะแนนดังนี้

ลักษณะทางยาว

เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5
เห็นควย	ให้คะแนน	4
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน	2
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1

ลักษณะทางลบ

เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1
เห็นควย	ให้คะแนน	2
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	3
ไม่เห็นควย	ให้คะแนน	4
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าเฉลี่ย

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้

t - test เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกจากสูตร (อังกฤษ สายยศ 2523 : 178 - 181)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีแบบ Kuder Richardson (อังกฤษ สายยศ 2523 : 159 - 160)

$$K.R. 20 - r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left[\frac{1 - \sum p_q}{s_t^2} \right]$$

$$q = 1 - p$$

s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนของแบบทดสอบ

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร โคเอฟฟีเชียน เอลฟา (อนันต์ ศรีโสภา 2520 : 55 - 56) ✕

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right)$$

5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษา โดยใช้ t - test (ถวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2522 : 215)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2 \right)^2}{\frac{\left(s_1^2/n_1 \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(s_2^2/n_2 \right)^2}{n_2 - 1}}$$

6. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของคะแนนนักเรียนในการสอบ Pre-test และ Post-test คำนวณโดยใช้สูตร (ถวน สายยศ 2522 : 220)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ D เป็นความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
n เป็นจำนวนคู่

7. ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ใช้สูตร (Gulliksen, 1967 : 68)

$$SE_{meas} = S_t \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ SE_{meas} แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
 S_t แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ.

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
$\bar{D}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างของการสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนในแต่ละกลุ่ม
S_D^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างในการสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียน
S_D	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่างในการสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียน
t	แทน	ค่าสถิติใน t - distribution
df	แทน	Degree of Freedom
ΣD	แทน	ผลรวมของความแตกต่างของการทดสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียน

การ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

1. คำสถิติพื้นฐานจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการและสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ
2. คำสถิติพื้นฐานจากการสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา
3. การ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการกับสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา
4. การ เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการกับสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา
5. การ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลังการใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ
6. การ เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลังการใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ
7. การ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลังการใช้สื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา
8. การ เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลังการใช้สื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมวิชาการและสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมสามัญศึกษา ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษทดสอบกับกลุ่มนักเรียนก่อนใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมวิชาการและสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมสามัญศึกษา จากนั้นเว้นไว้ 1 ภาคเรียน จึงนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษฉบับเดิมไปสอบกับกลุ่มนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มอีกครั้ง จึงปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมวิชาการและสื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมสามัญศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของ	N	ก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์			หลังการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์		
		$\bar{X}$	s^2	s	$\bar{X}$	s^2	s
กรมวิชาการ	124	15.951	36.477	6.039	19.104	44.240	6.651
กรมสามัญศึกษา	128	14.670	33.101	5.753	18.844	30.771	5.547

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมวิชาการ ($\bar{X} = 15.951$) ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยของคะแนนอีกกลุ่มหนึ่ง ก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมสามัญศึกษา

ชุดของกรมสามัญศึกษา ($\bar{X} = 14.670$) และยังมีอีกว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการ
สอบนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุดแล้ว เพิ่มขึ้น คือค่าเฉลี่ยจากการทดสอบ
นักเรียนหลังจากที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ เป็น 19.104 ส่วนค่าเฉลี่ยจากการ
ทดสอบนักเรียนหลังจากที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษาเป็น 15.844 แต่แตกต่าง
ของค่าเฉลี่ยจากการทดสอบนักเรียนระหว่างหลังและก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ
สูงกว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยจากการทดสอบนักเรียนระหว่างหลังและก่อนการใช้สื่อการเรียนชุด
ของกรมสามัญศึกษา

ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบนักเรียนก่อนการใช้สื่อ
เรียนชุดของกรมวิชาการและชุดของกรมสามัญศึกษานั้นเป็น 6.039 และ 5.753 ตามลำดับ
เมื่อพิจารณาาร่วมกับผลของการทดสอบหลังจากการใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุดแล้ว ซึ่งได้ค่า
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.651 และ 5.547 นั้น แสดงให้เห็นว่าการกระจาย
ของคะแนนจากการทดสอบหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ เพิ่มขึ้นจากการ
ทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกันแต่การกระจายของคะแนนจากการทดสอบหลังจาก
ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษาลดลงจากการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดนี้

2. ค่าสถิติพื้นฐานจากการสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการและสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา
ด้วยแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษทั่วโรงเรียนหาคำอ่านจ
จากแนกและปรับปรุงคุณภาพแล้ว สอบถามกับกลุ่มนักเรียนก่อนใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ
และสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา วากนั้นแล้วไว้ 1 ภาคเรียน จึงนำแบบสอบถามวัด
เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษฉบับใหม่ สอบถามกับกลุ่มนักเรียนทั้งสองกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง ซึ่ง
ปรากฏผลดังตารางที่ 3

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานจากการสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการและสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนรูของ	N	ก่อนการใช้สื่อการเรียน			หลังการใช้สื่อการเรียน		
		$\bar{X}$	S^2	S	$\bar{X}$	S^2	S
กรมวิชาการ	124	114.467	148.267	12.176	114.540	159.249	12.619
กรมสามัญศึกษา	128	108.969	203.684	14.272	110.430	238.798	15.453

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยจากการสอบถามเจตคติของนักเรียน
ก่อนการใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการและสื่อของกรมสามัญศึกษาเป็น 114.467 และ
108.969 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยที่ค่อนข้างใกล้เคียงกัน และผลสอบหลังจากใช้
สื่อการเรียนรูทั้งสองชุดแล้วได้ค่าเฉลี่ยเป็น 114.540 และ 110.430 ตามลำดับ แต่
ผลต่างของค่าเฉลี่ยจากการสอบถามนักเรียนระหว่างก่อนและหลังจากใช้สื่อการเรียนรูทั้งสองชุด
ข้างต้นมีค่าน้อยมาก

ส่วนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการสอบถามนักเรียนก่อนการใช้
สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการและสื่อของกรมสามัญศึกษาเป็น 12.176 และ 14.272
ตามลำดับ แต่ผลของการสอบถามหลังจากใช้สื่อการเรียนรูทั้งสองชุดแล้ว ค่าความเบี่ยงเบน
มาตรฐานเป็น 12.619 และ 15.453 ตามลำดับ ซึ่งก็หมายความว่า หลังจากที่
นักเรียนใช้สื่อการเรียนรูทั้งสองชุดแล้ว การกระจายของคะแนนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสื่อการเรียน
รูของกรมสามัญศึกษา มีการกระจายของคะแนนหลังจากใช้สื่อการเรียนรูนี้แล้วเพิ่มขึ้นมา
กว่าหลังจากใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมวิชาการและครูของกรมสามัญศึกษา

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษทดสอบนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมวิชาการและครูของกรมสามัญศึกษาตามลำดับ จากนั้นนำคะแนนการสอบมาเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนทั้ง 2 ชุด โดยใช้ $t - test$ ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตาราง 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของกรมวิชาการและครูของกรมสามัญศึกษา

กลุ่มตัวอย่างและสื่อการเรียนที่ใช้	N	$\bar{X}$	s^2	df	t
ก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์					
กรมวิชาการ	124	15.951	36.477	152	1.726
กรมสามัญศึกษา	126	14.670	33.101		
หลังการใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์					
กรมวิชาการ	124	19.104	44.240	178	4.611 **
กรมสามัญศึกษา	126	15.844	30.771		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวาง 4 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการ
สอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนการใช้สื่อการเรียน
ทั้ง 2 ชุด แต่หลังจากการใช้สื่อการเรียนทั้ง 2 ชุดของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มแล้ว พบว่า
นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ได้คะแนนเฉลี่ยจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

4. การ เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียน
ชุดของกรมวิชาการกับนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษสอบถามนักเรียน
ทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการและชุดของกรมสามัญศึกษา
ตามลำดับ จากนั้นนำคะแนนจากผลการสอบถามเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ
นักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนทั้ง 2 ชุด โดยใช้ $t - test$ ทดสอบความมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนทั้ง 2 ชุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
($t = 3.295$) ดังนั้นเมื่อจะทดสอบสมมติฐานข้อนี้ จึงต้องคำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนน
ระหว่างการสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนแต่ละชุด (D) หลังจากนั้นจึงทดสอบ
ความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการสอบวัดเจตคติที่มีต่อ
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ $t - test$ ซึ่งปรากฏในตารางที่ 5

ตาราง 5 การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียน
ชุดของกรมวิชาการกับนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของ	N	$\bar{D}$	s_D^2	df	t
กรมวิชาการ	124	.072	121.661	273	-1.031
กรมสามัญศึกษา	128	1.460	106.226		

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า จากข้อมูลชุดนี้ไม่พบว่านักเรียนที่เรียนโดย
สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ได้คะแนนจากการสอบตามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานข้อ 2

5. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนกับหลังการ เรียนโดยสื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษทดสอบ
นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนรูของกรมวิชาการและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการ เรียนโดยสื่อการเรียนรูนี้ โดยใช้
t - test เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปรากฏดังแสดงไว้ในตารางที่ 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน
กับหลังการ เรียนโดยสื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ

กลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยสื่อการเรียน รูของกรมวิชาการ	$\bar{D}$	ΣD	S_D	df	t
ก่อนการ เรียน					
หลังการ เรียน	3.112	389	43.496	123	8.943**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนรูของ
กรมวิชาการ ได้คะแนนจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษหลังการ เรียน
สูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนการ เรียนโดยสื่อการเรียนรูเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3

6. การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนกับหลัง การเรียนโดยสื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษสอบถามนักเรียนกลุ่ม ที่เรียนโดยสื่อการเรียนรูของกรมวิชาการและได้นำคะแนนจากการสอบถามเปรียบเทียบ เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนกับหลังการเรียนโดยสื่อการเรียนรูนี้ โดยให้ $t - test$ ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปรากฏแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตาราง 7 การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลัง การเรียนโดยสื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ

กลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยสื่อการเรียน รูของกรมวิชาการ	$\bar{D}$	ΣD	S_D	df	t
ก่อนการ เรียน	0.072	9	122.823	123	0.073
หลังการ เรียน					

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า จากข้อมูลชุดนี้ไม่พบว่านักเรียนที่เรียนโดย สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการได้คะแนนจากการสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังการเรียนสูงกว่าคะแนนจากการสอบถามก่อนการเรียนโดยสื่อการเรียนรูเดียวกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4

7. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อน
กับหลังการเรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษทดสอบกลุ่มนักเรียน
ที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา และได้นำคะแนนจากการทดสอบมา
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนกับหลังการเรียน
โดยสื่อการเรียนชุดนี้ โดยใช้ $t - test$ ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปรากฏ
ในตารางที่ 8

ตาราง 8 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ก่อนกับหลังการเรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยสื่อการเรียน ชุดของกรมสามัญศึกษา	$\bar{D}$	ΣD	S_D	df	t
ก่อนการเรียน					
หลังการเรียน	1.164	149	47.83	127	3.115**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรม
สามัญศึกษา ได้คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษหลังการเรียน
สูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนการเรียนโดยสื่อการเรียนชุดเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5

8. การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียน โดยสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ สอบถามกลุ่มนักเรียน ที่เรียนโดยสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา และได้นำคะแนนจากการสอบถามมา เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียน โดยสื่อการเรียนรูนี้ โดยใช้ $t - test$ ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปรากฏในตารางที่ 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนกับหลังการเรียน โดยสื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยสื่อการเรียน รูของกรมสามัญศึกษา	$\bar{X}$	ΣD	S_D	df	t
ก่อนการเรียน	1.46	187	116.61	127	1.604
หลังการเรียน					

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า จากข้อมูลสรุปนี้ไม่พบว่านักเรียนที่เรียนโดย สื่อการเรียนรูของกรมสามัญศึกษาได้คะแนนจากการสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังการเรียนสูงกว่าคะแนนจากการสอบถามก่อนการเรียนโดยสื่อการเรียนรูเหมือนกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน
5. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน
6. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา กับเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงานการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 252 คน โดยมีวิธีการสุ่มดังนี้

1. สุ่มโรงเรียนโดยจำแนกตามกลุ่มโรงเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มโรงเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา ประเภทละ 3 โรงเรียน
2. สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนในข้อที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สร้างขึ้นโดยมีหลักการสำหรับวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ทรงอิทธิพล 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัว เลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาที แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .24 - .80 และ .23 - .85 ตามลำดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .876

2. แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับคุณประโยชน์ ความสำคัญของเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 30 ข้อ ซึ่งสร้างตามมาตรวัดเจตคติของดิ เคอร์ท โดยมีค่าความเชื่อมั่นเป็น .831

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ที่เคยพัฒนาแล้ว สอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการเรียนชุดของกรมวิชาการ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา เป็นการ pre-test จากนั้นเว้นระยะเวลาไว้ 1 ภาคเรียน แล้วนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษชุดเดิมสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่มอีกครั้งหนึ่ง เป็นการ post-test

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. หากหาสถิติพื้นฐานจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนชุดของกรมวิชาการและชุดการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
2. หากหาสถิติพื้นฐานจากการ สอบถามเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนชุดของกรมวิชาการและชุดการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ชุดการเรียนชุดของกรมวิชาการกับชุดการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา
4. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้ชุดการเรียนชุดของกรมวิชาการกับชุดการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา
5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนชุดของกรมวิชาการ

6. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ

7. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษา

8. เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาพบว่า ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษา

3. หลังจากการใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้เหมือนกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. หลังจากการใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่สูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้เหมือนกัน

5. หลังการใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษา นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้เหมือนกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. หลังจากการใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษา นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่สูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้เหมือนกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องนี้ได้รวบรวมความแตกต่าง ๆ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอภิปรายดังต่อไปนี้

1. จากสมมติฐานที่ว่า "นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา" จากผลการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการได้คะแนนเฉลี่ยจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็น 19.104 และ 15.844 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ

ประการแรก สื่อการเรียนของกรมวิชาการมีอุปกรณ์สำหรับครูที่จะใช้ในการเรียนการสอน เช่น Reading Program, Writing Program, Structure Program (คู่มือสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (Learning Kit) 2521 : 2 - 13) และที่สำคัญคืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในสื่อการเรียนแต่ละรายการดังกล่าวจะมีคู่มือแจ้งวิธีใช้ ตลอดจนจุดประสงค์แนบไว้ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอน การเรียนรู้และตามลำดับความยากง่ายของแต่ละเนื้อหา เป็นผลให้นักเรียนได้เข้าใจในเนื้อหาเร็วขึ้น ตลอดจนได้ทราบบทบาทของตนเองและเป้าหมายของการเรียนการสอน ทั้งยังช่วยครูสอนให้อุปกรณ์ถูกต้อง ด้วยความเข้าใจและมั่นใจ ซึ่งเหล่านี้น่าจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เหตุผลอีกประการหนึ่ง คือ สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง ได้เรียนรู้ตามลำดับขั้นของตนเองโดยที่ครูจะเป็นผู้ช่วยดูแล กำหนดให้ เมื่อนักเรียนทำบทเรียนจนหมดหนึ่ง ๆ ซึ่งแต่ละคนอาจใช้เวลาไม่เท่ากัน

แล้วจึงจะไปห้ามทเรียนชั้นต่อ ๆ ไป การกระทำเช่นนี้ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน มีวินัยในตนเอง และรู้จักความสามารถของตนเอง ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังผลการวิจัยของสิทธิโชค วรรณสันติกุล (สิทธิโชค วรรณสันติกุล 2514 : 64) พบว่าเด็กที่มีความรู้สึกต่อตนเองว่าตนเองเป็นอย่างไรหรือมีคุณสมบัติเช่น (Ideal Self) สูงจะมีความสามารถทางการอ่านดีกว่าเด็กที่มีตนตามมาตรฐานต่ำ

นอกจากนี้เหตุผลที่ควรพิจารณาประกอบด้วยคือ ความสามารถของนักเรียน ก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการและสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ ก่อนการใช้สื่อการเรียนทั้ง 2 ชุดดังกล่าว พบว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนเป็น 15.951 , 14.670 ตามลำดับ จะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มแรกสูงกว่ากลุ่มหลัง ถึงแม้ว่าจะเป็นจำนวนที่ค่อนข้างน้อย แต่ก็อาจจะส่งผลต่อการสอบหลังจากที่นักเรียนได้เรียนจากสื่อการเรียนทั้ง 2 ชุดนี้ไปแล้ว ซึ่งทำให้นักเรียนกลุ่มแรกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มหลังก็ได้ ดังผลการวิจัยของ สิทธิโชค วรรณสันติกุล (สิทธิโชค วรรณสันติกุล 2514 : 64) พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการอ่านดีกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2. จากสมมติฐานที่ว่า "นักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการจะมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา" จากผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือจากข้อมูลชุดนี้ไม่พบว่านักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา โดยค่าเฉลี่ยจากการสอบตามวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 2 กลุ่มเป็น 114.540 และ 110.430 ตามลำดับ ซึ่งจะได้ค่าเฉลี่ยจากกลุ่มแรกสูงกว่าค่าเฉลี่ยจากกลุ่มหลัง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนกลุ่มที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการได้ค่าเฉลี่ยจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา จากผลการวิจัยของ มอริส (ศรีสมร พุ่มสะอาด 2522 : 32 อ้างจาก Morris) พบว่า นักเรียนที่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ไต่คะแนนนิสัยและเจตคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพร เมษรักขานิช (นภาพร เมษรักขานิช 2515 : 66 - 67) ที่ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

เมื่อพิจารณาผลการสอบนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุดแล้วพบว่า ผลต่างของค่าเฉลี่ยจากการสอบวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา สูงกว่าผลต่างของค่าเฉลี่ยจากการสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการเล็กน้อย ซึ่งอาจเป็นเพราะสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีลักษณะแตกต่างจากสื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษาหลายประการ เช่น การเสนอบทเรียน การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การประเมินผลการเรียน ฯลฯ จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้จะมีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดนี้ได้

3. จากสมมติฐานที่ว่า "ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน" จากผลการวิจัยปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ไต่คะแนนจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษหลังจากที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการสูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

และจากสมมติฐานที่ว่า "ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน" จากผลการวิจัยปรากฏว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา ไต่คะแนนจากการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษาสูงกว่าคะแนนจากการทดสอบก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยทั้งสองข้อข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หลังจากการใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุดแล้วนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้นจากก่อนการใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุด แต่พิจารณาการเพิ่มขึ้นของคะแนนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการสูงกว่าอีกกลุ่มหนึ่งอาจเป็น เพราะสื่อการเรียนชุดนี้มีอุปกรณ์ที่ช่วยประกอบการเรียนการสอนและยังส่งเสริมให้นักเรียนทำงานด้วยตนเองดังที่กล่าวมาแล้ว

4. จากสมมติฐานที่ว่า "เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะดีกว่า เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน" จากผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ จากข้อมูลชุดนี้ไม่พบว่า นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ได้คะแนนจากการสอบถามวัด เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ สูงกว่าคะแนนจากการสอบถามก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

จากสมมติฐานที่ว่า "เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา จะดีกว่า เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน" จากผลการวิจัยปรากฏว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ จากข้อมูลชุดนี้ไม่พบว่านักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา ได้คะแนนจากการสอบถามวัด เจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ หลังจากที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมสามัญศึกษา สูงกว่าคะแนนจากการสอบถามก่อนการใช้สื่อการเรียนชุดเดียวกัน

จากผลการวิจัยทั้งสองข้อข้างต้น จะเห็นว่า เจตคติของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม จากการสอบถามหลังจากการใช้สื่อการเรียนแล้วไม่สูงกว่าคะแนนจากการสอบถามก่อนการใช้สื่อการเรียน ซึ่งอาจเป็นเพราะ

ก. การเว้นช่วงระยะเวลาระหว่างสอบก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนน้อยเกินไป ซึ่งผู้วิจัยเว้นระยะเวลาจริง ๆ ประมาณสองเดือนเท่านั้น จึงทำให้คะแนนจากการสอบหลังจากการใช้สื่อการเรียนไม่สูงกว่าคะแนนจากการสอบถามก่อนการใช้สื่อการเรียน

ซึ่งตรงกับข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดเจตคติ (เช็กกักกี โนวาลินส์ 2520 : 41) ว่า การศึกษาเจตคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยก็เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง

ข. คะแนนจากการสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้อของกรมวิชาการและสื่อการเรียนรู้อของกรมสามัญศึกษา เป็น 114.47 และ 108.96 ตามลำดับ นั่นก็แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษอยู่แล้ว เพราะสามารถทำคะแนนการสอบถามได้สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนเต็มซึ่งมีค่าเป็น 150 คะแนน ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยสอบถามนักเรียนหลังการใช้สื่อการเรียนรู้อทั้งสองชุดแล้วทำให้ทราบการเพิ่มของคะแนนเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้อจึงมีน้อย

ข้อเสนอแนะ

1. ควรประเมินผลสื่อการเรียนภาษาอังกฤษของกรมวิชาการและสื่อการเรียนรู้อของกรมสามัญศึกษา ทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อที่จะนำผลการประเมินดังกล่าวมาปรับปรุงสื่อการเรียนรู้อทั้งสองชุดให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาในหัวข้อเรื่องเดียวกันกับการวิจัยเรื่องนี้แก่ขยายประชากรให้ทั่วประเทศ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ได้อกว้างขวางมากขึ้น

3. จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า คะแนนเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษจากการสอบหลังการใช้สื่อการเรียนรู้อไม่สูงกว่าคะแนนก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้อ ดังนั้นควรเน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ และส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาซึ่งผลดีที่ตามมาคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก็จะดีขึ้นด้วย

4. การศึกษาถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทางด้านการอ่าน และ
เจตคติทางด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุด

ข้อจำกัดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีปัญหามากมายในการเก็บรวบรวมข้อมูลตัวอย่างส่งผลการสอบของ
นักเรียนได้ เช่น สถานศึกษาบางแห่งที่ผู้วิจัยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง บังเอิญมีนักวิจัยหลายท่าน
ไปติดต่อขอเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วย ดังนั้นการขอเก็บข้อมูลต่อฝ่ายภาคเรียนนั้น สถานศึกษา
จำเป็นต้องคำนึงถึงเวลาเรียนของนักเรียนด้วย จึงต้องมีการนัดนอกเวลาเรียน ความ
ซุกซนลักขโมยเกิดขึ้นและอาจมีผลกระทบต่อการวิจัยครั้งนี้

મગરના રોગ

บรรณานุกรม

เชิดศักดิ์ ไชวาสินธ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาณมิตร 2520, 132 หน้า

การณี ภูมิวรรณ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับการเรียนวรรณคดีอังกฤษ
ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาณมิตร 2515, 57 หน้า
อัสสำเนา

ฉาว สุเมงก การศึกษาลักษณะนิสัยในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญาโท กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสาณมิตร 2510, 166 หน้า อัสสำเนา

นภาพร เมธรักษาวณิช ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียนกับ
สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน วิทยานิพนธ์ กศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 80 หน้า อัสสำเนา

ปฐม นิคมานนท์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่านแบบการรับรู้และการสร้าง
ความคิดรวบยอดของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสาณมิตร 2514, 125 หน้า อัสสำเนา

* ประเพิน มหพันธ์ การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน 2523, 319 หน้า

ประพจน์ พงษ์ธิประภา "On Oral Reading in Tesol" มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 ธันวาคม 2522 หน้า 71 - 76

ผจงกาญจน์ ท้าวทอง องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วของ
นักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก
ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสาณมิตร 2520, 107 หน้า
อัสสำเนา

พิณทิพย์ พวยเจริญ การศึกษานวัตกรรมผลึกในการอ่านตำราภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่ 2

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และปทุมวัน ปริญญาโท กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 99 หน้า อัดสำเนา
รัตนา ศิริพานิช "การเสริมสร้างความพร้อมในการเรียนอ่าน" สรุปปริทัศน์
(ฉบับความรู้เกี่ยวกับเด็ก) 2522, หน้า 54 - 58

สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิจัยทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522,
276 หน้า

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการใช้ชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

(Learning Kit) วิชาหลัก 1 (C 1) อ 011 และเสริมทักษะ (A 1) อ 021

2521

ศรีสมร พุ่มสะอาด การสร้างแบบสำรวจวิจัยและทัศนคติในการเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 144 หน้า อัดสำเนา

สมศักดิ์ บุญสาธิต ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจการใช้คำสันธาน กับความเข้าใจ

ในการอ่านภาษาอังกฤษ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 97 หน้า
อัดสำเนา

สิทธิโชค วรานุสันติกุล การศึกษานิภาพเกี่ยวกับตน ความแตกต่างระหว่างตน และ

ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปริญญาโท กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 72 หน้า อัดสำเนา

สุชา จันทรเฒ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของ

นักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร

ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2509, 130 หน้า

อัดสำเนา

สูตรม ฐาละสิงห์ ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้างและความหมายของศัพท์

ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความ ของนักเรียนประกาศนียบัตร

วิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา ปริญญาโทมธ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 70 หน้า อัดสำเนา

อนันต์ ศรีโสภณ การวัดและการประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520, 251 หน้า

อังศมา ฉายยศ วิธีการวิจัยทางการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 265 หน้า

Bacon Francis. The Oxford Dictionary of Quotations. Oxford University Press, London, 1953. 1003 p.

Carrillo, Lawrence W. "The Relation of Certain Environment and Development Factors to Reading Ability in Children," Dissertation Abstracts. 17 : 1251 - 1252, 1957.

Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. New Delhi, Prentice Hall of India Private Limited, 1969. 568 p.

Evannechko, Peter and others. "An Investigation of the Relationships between Children's Performance in Written Language and Their Reading Ability," Research in the Teaching of English. 8 ; 315 - 326, Winter, 1974.

Fries, Charles C. Linguistic and Reading. Holt, Rinehart and Winston, 1963. p. 131.

Gates, Aurthur I. Teaching Reading. National Education Association Washington, D.C., 1953. 33 p.

Gulliksen, Harold. Theory of Mental Tests. New York, John Wiley and Sons, Inc., 1967. 486 p.

Wafner, Lawrence E. Improving Reading in the Secondary School. New York, Macmillan 1967. 357 p.

- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. New York, David McKey Co., 1970. 570 p.
- Haslam, Warren L. and Brown, William. "Effectiveness of Study Skill Instruction for High School Sophomore," Journal of Education Psychology. 59 : 223 - 226, August, 1968.
- Hildreth, Gertrude Howell. Reading for School Beginners. New York, Yonkers-on-Hudson, World Book Co., 1950. 382 p.
- Hilliard, G.H. Probable Types of Difficulties Underlying Low Scores in Comprehension Tests. University of Iowa, 2(6) : 60, 1934.
- Irving, Adler. "Mental Growth and the Art of Teaching," The Mathematic Teacher. 59 : 706 - 715, December, 1966.
- Leiberman, Janet E. The Effect of Direct Instruction in Vocabulary Concepts on Reading Achievement," Dissertation Abstracts. 27 : 960-A, October - December, 1966.
- Noeth, Richard J. and others. "Predicting Success in the Study of Veterenary Science and Medicine," The Journal of Education Research. 67 : 213 - 215, January, 1974.
- Ramsey, Wallace. "An Analysis of Variables Predictive of Reading Growth," The Journal of Educational Research. 54 : 211, 1961.
- Riden, Sybil M. "The Effects of Environment on the Reading Ability of Eight - Year - Old - Children," The Journal of Educational Research. 52 : 205, 1959.

חגטתקת

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็นปรนัยเลือกตอบมีทั้งสิ้น 30 ข้อ ให้เวลาทำเพิ่ม 30 นาที
2. ในแต่ละข้อจะมีคำตอบให้นักเรียนเลือกอยู่ 4 ข้อคือ A, B, C และ D ให้นักเรียนเลือกหาคำตอบใดคำตอบหนึ่ง เพียงคำตอบเดียว ที่ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่นักเรียนได้อ่านนั้นถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด เลือกให้อย่างใกล้ชิดไปชิดเส้นหนา ๆ ในช่องสี่เหลี่ยมหลังอักษรของข้อนั้นในกระดาษคำตอบ ทั้งตัวอย่าง

ตัวอย่าง

กระดาษคำตอบ

Jean works in an office. Every morning A.=== B.=== C.=== D.===
she gets up very early and walks to her
office.

(O) How does Jean go to the office ?

- A. on foot
- B. by bus
- C. by car
- D. by train

คำตอบที่ถูกคือ on foot นักเรียนก็อย่าไปขีดเส้นหนา ๆ ในช่องสี่เหลี่ยมหลังข้อ A
ในกระดาษคำตอบทั้งตัวอย่าง

ถ้านักเรียนต้องการจะเปลี่ยนคำตอบใหม่ก็ให้กากบาททับคำตอบที่ไม่ต้องการนั้นเสียแล้วไปขีดเส้นหนา ๆ หลังอักษรของข้อที่ต้องการจะตอบใหม่ ทั้งตัวอย่างการเปลี่ยนข้อ A เป็นข้อ B

A. ~~===~~ B. ~~===~~ C. === D. ===

3. ถ้าฉันเรียนจบขอฝากให้ข้ามไปค่าชดเชยกัน เมื่อมีเวลาเหลือ จึงค่อยย้อนกลับมาทำใหม่
4. อย่าได้ขี้เกียจเขียนหรือทำเครื่องหมายใด ๆ ในกระดาษคำถามนี้ จงพยายามทำให้ถูกต้องมากที่สุดที่จะได้คะแนน
5. ท่อไปนี้จะโค้งมื่อทำจริง

คำสั่ง อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1 - 5

Prasit's Uncle Boon Lives in Ayuthaya. He has a large farm and many chickens. He sells eggs and chickens. Every Summer Prasit goes to his uncle's farm and he helps him.

1. Who has a farm ?
 - A. Prasit
 - B. Uncle Boon
 - C. Prasit's father
 - D. Prasit's teacher
2. Where does Prasit work every Summer ?
 - A. at home
 - B. in the farm
 - C. in the school
 - D. in the market
3. Prasit helps his uncle ...
 - A. at night
 - B. every week
 - C. every morning
 - D. during the holiday
4. What is uncle Boon ?
 - A. a doctor
 - B. a farmer
 - C. a tailor
 - D. a teacher
5. Every Summer Prasit goes to his uncle's farm and he helps him.
What does him mean ?
 - A. Prasit
 - B. Uncle Boon
 - C. Prasit's father
 - D. Prasit's teacher

คำสั่ง อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 6 - 9

Mary and Susan are good friends. Their houses are near a canal. They walk to school every morning. They are always early because the school is near their houses. At school, the teacher teaches them history, English, arithmetic and singing. They like their school and the teacher. They have many friends at school, too. Mary likes to sing but Susan likes English.

6. Where is the canal ?

- A. near Mary's house
- B. near Susan's house
- C. A and B are correct
- D. near the teacher's house

7. How many subjects does the teacher teach ?

- A. Two
- B. Three
- C. Four
- D. Five

8. The school begins at 8 o'clock.

They always come to school at ...

- A. 7 : 30
- B. 8 : 05
- C. 8 : 10
- D. 8 : 30

9. What subject that they do not learn at school ?

- A. Thai
- B. Singing
- C. English
- D. Arithmetic

คำสั่ง อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 10 - 19

Tom is a little boy. He is a clever boy. He lives with his father and mother in a clean house. There are some beautiful flowers near the river and Tom likes to look at them.

One Saturday morning, Tom is at home. His mother is in the kitchen, but his father is in the field. Tom is very happy today because he does not go to school. When his mother sees him standing in front of the house, she says, "Tom, are you hungry ?"

Tom answers, "No, mother. Have you some milk ?"

"Yes, I Have. Do you want milk ?"

"No, but Sandy wants it."

"Who is Sandy ?"

"My new brown dog."

10. How many people are there in this story ? A. two B. three C. four D. five	12. Tom does not go to school today because..... A. he is lazy B. it is a holiday C. his dog is sick D. he helps his mother to clean the house
11. Who is not in the story ? A. his dog B. his father C. his mother D. his sister	13. Who says "Do you want milk ?" A. Tom B. Sandy C. his father D. his mother

14. Who want to drink milk ?
 A. Tom
 B. Tom's dog
 C. Tom's father
 D. Tom's mother
15. Which sentence is true ?
 A. Tom is hungry.
 B. Tom's house is dirty.
 C. Tom is small.
 D. Tom doesn't like flowers.
16. Tom likes to look at.....
 A. flowers
 B. his dog
 C. his house
 D. the field
17. Tom is happy because.....
 A. he is at home.
 B. he cleans his house.
 C. he has a new dog.
 D. he helps his father in the field.
18. What is Tom ?
 A. a farmer
 B. a student
 C. a teacher
 D. a policeman
19. What is the opposite of clever ?
 A. new
 B. large
 C. stupid
 D. beautiful

คำสั่ง อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 20 - 30

Bob is a lazy boy. He does not like to go to school. His sister, Sally is waiting for him because they always go to school together. Bob is still lying in bed. Now his mother is angry. She is going up the stairs to Bob's room. She has a glass of water in

her hand. But now Bob knows that his mother is coming. Bob is running to a table. He is hiding under it. Bob's mother thinks that Bob is still sleeping in bed, so she throws the water on the bed. Now Bob is coming out of the table. He is laughing at his mother. Bob's mother is very angry now. She is saying, "Bob, you are a very bad boy. I will hit you." Bob is afraid of his mother. He is running away from his mother. Bob's mother is running after him.

20. Who is Bob living with ?

He is living with ...

- A. his mother
- B. his sister
- C. his mother and his sister
- D. his mother and his father

21. Where is Bob's bedroom ?

It is ...

- A. upstairs
- B. downstairs
- C. in the hall
- D. near the kitchen

22. Bob's mother is angry because ..

- A. Bob hits his sister.
- B. Bob is waiting for Sally.
- C. Bob is under the table.
- D. Bob does not eat breakfast.

23. Bob's mother throws some

water on the bed because...

- A. Bob is in the bed.
- B. she has a glass of water
- C. she wants to clean the bed.
- D. she thinks that Bob is in bed.

24. Bob is running away from his

mother because ...

- A. he is bad.
- B. his mother is bad.
- C. his mother will hit him.
- D. he doesn't like his mother.

25. Who is laughing ?

- A. Bob
- B. Sally
- C. Bob's mother
- D. Bob's teacher

26. Who is Sally ? She is ...
- A. Bob's teacher
 - B. Bob's mother
 - C. Bob's sister
 - D. Bob's friend
27. When does the story happen ?
- A. at night
 - B. in the evening
 - C. in the morning
 - D. in the afternoon
28. Bob always gets up ...
- A. late
 - B. early
 - C. before his sister
 - D. before his mother
29. Who goes to school with Bob ?
- A. nobody
 - B. his sister
 - C. his mother
 - D. his girl friend
30. At the end of the story, who will cry ?
- A. Bob
 - B. sally
 - C. Bob's mother
 - D. Bob's friend
-

แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

แบบสอบถามฉบับนี้มี 30 ข้อ ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น หรือความรู้สึกต่อ วิชาภาษาอังกฤษ จึงไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด ขอให้นักเรียนตอบอย่างตรงไปตรงมา ให้ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อการสอบใด ๆ ของโรงเรียนทั้งสิ้น และคำตอบของนักเรียนจะเก็บไว้เป็นความลับ

ตัวอย่างผลจากการตอบ

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้อง เสริม ให้คนมีเหตุผล	/				
2. วิชาภาษาอังกฤษส่งเสริมให้คน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					

วิธีการตอบ ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ต้องการตอบ ในแต่ละข้อ จะมีช่องให้เลือก 5 ช่อง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หลังจากให้นักเรียนอ่านข้อความทางซ้ายมือแล้ว นักเรียนก็ไปขีดเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักเรียนเพียงช่องเดียว ถึงตัวอย่างข้างบน ให้นักเรียนลองทำตัวอย่างข้อ 2

ขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่ตั้งใจตอบคำถามด้วยความจริงใจ

อิสรา สารงาม

นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ สนใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>ความสนใจ</u>					
1. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ					
2. ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่น่าเรียน					
3. ควรเพิ่มชั่วโมงในการ เรียนภาษาอังกฤษ ให้มากกว่าเดิม					
4. ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่น่าพอใจ					
5. เมื่อมีการจบหน่วย ๆ วิชา นักเรียน หยิบวิชาภาษาอังกฤษมาทำคะแนนเสมอ					
6. ในชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียน มีความกระตือรือร้นอยากเรียนวิชานี้มาก					
7. เมื่อมีเวลาว่าง เช่น ขณะนั่งบนรถ ประจำทาง นักเรียนชอบคิดประโยค หรือคำพูดที่เป็นภาษาอังกฤษ					
<u>ประโยชน์และค่าของวิชาภาษาอังกฤษ</u>					
8. ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่มีค่าควรแก่ การศึกษา					
9. ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่เรียนแล้ว เกิด ความภาคภูมิใจ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. ถ้ามีโอกาสศึกษาต่อ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาหนึ่งที่อยากจะเรียนเพิ่ม					
11. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ ไม่ ควรเรียนวิชาอื่น ๆ ใดก็ได้					
12. นักเรียนไทยไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ก็ได้					
13. คนที่ได้รับการศึกษานั้น จะต้องมีความ รู้ภาษาอังกฤษด้วย					
14. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่จะสนทนาภาษาอังกฤษ กับชาวต่างประเทศ					
<u>ความเข้าใจและความยากง่าย</u>					
15. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เข้าใจ ได้ยาก					
16. ภาษาอังกฤษทำให้เกิดความสับสน ในสมอง					
17. ถ้าไม่วิชาภาษาอังกฤษจะเรียนวิชา อื่น ๆ ใดก็ได้					
18. นักเรียนท้อถอยในการ เรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>กิจกรรม</u>					
19. โรงเรียนควรจัดให้มีห้องสำหรับฝึกหัด พูด และค้นคว้าหาความรู้ทางภาษา อังกฤษโดยเฉพาะ					
20. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่งเสริม ให้ใช้ความสามารถได้เต็มที่					
21. นักเรียนชอบขอ เกมสื่อกิจกรรมของครู ไปเล่นนอกโรงเรียน					
22. นักเรียนชอบทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษ เพิ่ม เพิ่มจากที่ครูให้					
<u>ไปหาความรู้</u>					
23. นักเรียนชอบดูรายการสอน ภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์					
24. นักเรียนอยากพูดภาษาอังกฤษ ไต่ถาม ทั่ว ๆ					
25. นักเรียนมักจะหาหนังสือการ์ตูน ภาษาอังกฤษมาอ่าน					
26. ถ้ามีเงินเหลือไร่นักเรียนมักจะซื้อ หนังสือนันทนาการภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>เข้าใจวัฒนธรรม</u>					
27. นักเรียนรู้สึกสนุกที่ได้เห็นความเป็นอยู่ แปลก ๆ ของชาวต่างชาติ					
28. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษนักเรียนอยาก พักหายใจเพื่อนช่วยวิธีการจับมือ					
29. นักเรียนพยายามหลีกเลี่ยงที่จะพบปะ กับชาวต่างชาติ					
30. นักเรียนอยากเขียนจดหมายภาษา อังกฤษติดต่อกับเพื่อนชาวต่างชาติ					

ตาราง 1 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่ายมาตรฐาน (Δ)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิกรมภาษอังกฤษ

ข้อ	p	r	Δ	ข้อ	p	r	Δ
1	.55	.37	12.5	16	.63	.52	11.7
2	.80	.43	9.7	17	.82	.71	9.4
3	.43	.54	13.8	18	.83	.63	9.2
4	.65	.49	11.5	19	.24	.63	15.8
5	.59	.57	12.0	20	.50	.59	13.0
6	.56	.63	12.4	21	.33	.48	14.8
7	.72	.80	10.6	22	.37	.28	14.4
8	.79	.74	9.5	23	.33	.55	14.8
9	.76	.66	10.6	24	.59	.57	12.0
10	.64	.43	11.6	25	.58	.59	12.2
11	.50	.65	13.0	26	.53	.79	12.7
12	.66	.85	11.4	27	.55	.24	12.5
13	.56	.83	12.4	28	.32	.29	14.8
14	.52	.74	12.8	29	.53	.54	12.6
15	.55	.71	12.5	30	.43	.38	13.9

ตาราง 2 ค่าวิกฤต (t) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
แบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ข้อ	t^*	$\bar{X}$	$\sum X$	$\sum X^2$	SD	SD^2
1	5.72	3.942	473	1971	.946	.895
2	6.10	4.116	494	2112	.812	.659
3	6.18	3.258	391	1451	1.220	1.488
4	8.05	4.133	496	2146	.898	.806
5	3.92	3.283	394	1408	.980	.960
6	2.71	3.566	428	1626	.914	.835
7	4.42	2.933	352	1156	1.019	1.038
8	5.45	4.667	560	2642	.491	.241
9	7.06	4.208	505	2209	.839	.704
10	6.68	4.383	526	2382	.801	.642
11	3.17	4.150	498	2158	.876	.767
12	4.47	4.541	545	2545	.766	.587
13	4.46	4.190	503	2225	.990	.980
14	3.95	4.317	518	2310	.788	.621
15	3.36	3.192	383	1359	1.071	1.147
16	4.89	3.350	402	1486	1.082	1.171
17	4.35	4.150	498	2142	.796	.634
18	2.59	4.083	490	2096	.894	.799
19	2.24	4.158	499	2183	.953	.908

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อ	t	$\bar{X}$	ΣX	ΣX^2	SD	SD^2
20	2.30	4.117	494	2098	.736	.542
21	2.28	3.192	383	1367	1.102	1.214
22	4.96	3.483	418	1570	.979	.958
23	3.76	3.942	473	1989	1.023	1.047
24	3.00	4.625	555	2613	.623	.388
25	6.19	3.458	415	1539	.934	.872
26	4.55	2.917	350	1120	.913	.834
27	4.22	4.417	530	2404	.729	.531
28	3.45	3.108	373	1325	1.180	1.392
29	3.04	3.998	479	2031	.999	.999
30	2.86	4.025	483	2085	.966	.933

การศึกษาลักษณะวิธีการอ่านวิชาภาษาอังกฤษและเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของ
กรมวิชาการและชุดของกรมสามัญศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

อิสรา สารงาม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2525

การศึกษารังนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ และเจตคติที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการและชุดของ กรมสามัญศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จากนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนนึ่งสังกัดกรมสามัญศึกษา สำนักงาน การศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. หลังจากการใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการ ของนักเรียนกลุ่มนี้ ไม่พบความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. หลังจากการใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน วิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้สื่อการเรียนรู้อะกอร์กรนิชาการของนักเรียนกลุ่มนี้ ไม่พบความแตกต่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.

7

A. COMPARATIVE STUDY OF READING ACHIEVEMENT AND ATTITUDE
TOWARDS ENGLISH OF M.I STUDENTS USING COURSEBOOKS
BY THE DEPARTMENT OF EDUCATIONAL TECHNIQUE AND
THE DEPARTMENT OF GENERAL EDUCATION

AN ABSTRACT

BY

ISARA SARANGARM

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1982

The purposes of this study were to compare the reading achievement and the attitude towards English of the students using coursebooks prescribed by the Department of Educational Technique and the Department of General Education. The subjects were selected by means of a simple random sampling. They were 200 of Mathayomsuksa I students in the academic year 1981 of the secondary and the demonstration schools, in Bangkok.

The findings indicated that :

1. the difference between the reading achievement of the students using coursebooks prescribed by the Department of Educational Technique and the Department of General Education was found statistically significant at .01 level but the difference between the attitude towards English of the two groups was not found significant.

2. after using coursebooks prescribed by the Department of Educational Technique, the students' reading achievement was found higher (and statistically significant at .01 level) than before using the coursebooks, but the difference between the attitude towards English of this group before and after using the coursebooks was not found significant.

3. after using coursebooks prescribed by the Department of General Education, the students' reading achievement was found higher (and statistically significant at .01 level) than before using the coursebooks, but the difference between the attitude towards English of this group before and after using the coursebooks was not found significant.